

Αγία Ευδοκία: Η Αγία της μεγάλης μετάνοιας

/ [Βίοι Αγίων](#)

Κατά τους χρόνους του βασιλιά Τραϊανού (98-117 μ.Χ.), έζησε στην Ηλιούπολη, στην επαρχία της Λιβανησίας της Φοινίκης, η Ευδοκία, Σαμαρείτιδα κατά το γένος. Ήταν πάρα πολύ όμορφη, γι' αυτό κιόλας το λόγο, εξέκλινε από μικρή στην πορνεία, γιατί πολλές φορές είναι δύσκολο να συμβαδίζει η ομορφιά του σώματος με τη σεμνότητα. Κάθε ημέρα, την επισκέπτονταν πάρα πολλοί για να εκτελέσουν την επιθυμία τους, και όχι μόνο από εκείνη τη χώρα, αλλά και από άλλες πολλές, ξοδεύοντας πολλά χρήματα προς χάρη της. Έτσι, η Ευδοκία, είχε συγκεντρώσει άπειρο πλούτο ζώντας αμαρτωλή ζωή και φυσικά δεν φρόντιζε για την μέλλουσα ζωή, ούτε σκεφόταν τι γίνεται μετά τον θάνατο. Επειδή όμως ο καλός βοσκός ψάχνει για το απολωλός πρόβατο, έφθασε και γι' αυτή ο καιρός της ψυχικής της ιατρειάς με τον εξής τρόπο:

Ένας μοναχός ευσεβής, πηγαίνοντας προς την πατρίδα του, έμεινε σε κάποιο σπίτι κοντά στην Ευδοκίας. Κάνοντας λοιπόν την καθημερινή του βραδυνή μελέτη, και διαβάζοντας τα σχετικά με την Κρίση, την κόλαση των αμαρτωλών, και την ανταπόδοση των δικαίων, έτυχε και τα άκουσε η Ευδοκία όλα τη νύχτα, από ένα παράθυρο και τόσο πολύ ηρθε σε κατάνυξη, πού έτρεχαν σαν ποτάμι τα δάκρυά της, σκεπτόμενη τις αμαρτίες της. Όταν ξημέρωσε, προσκάλεσε τον μοναχό να της εξηγήσει όλα αυτά τα όποια άκουγε να διαβάζει όλο το βράδυ. Ο μοναχός την παρότρυνε να βαπτιστεί χριστιανή και να σκορπίσει σωστά, εκείνον τον πλούτο τον οποίο κακώς απέκτησε, να τον μοιράσει μετά χαράς σε φτωχούς και τότε ο Πανάγαθος Θεός θα την ανταμείψει, αντί γι' αυτή την πρόσκαιρη ζωή, με πλούτο άυλο και αιώνια ζωή... το μόνο στο οποίο είχε ενδιασμούς η Αγία είναι στο ότι

ήταν πολύ καλομαθημένη, χρειαζόταν κάποιο πνευματικό οδηγό και βασικά ήθελε να βεβαιωθεί για το αν αυτά που της είπε ο μοναχός ήταν αληθινά. Ο μοναχός τη συμβούλευσε να προσευχηθεί στο Θεό για μία εβδομάδα με νηστεία, για να της δείξει το θέλημά Του. Η Ευδοκία ακολούθησε πιστά τις εντολές του μοναχού. Αφού πέρασε μία εβδομάδα και βγήκε από το κελλί, τη ρώτησε ο μοναχός εάν ο Θεός της έδειξε κάποιο σημείο Του. Αυτή τότε του απάντησε, ότι καθώς προσευχόταν με δάκρυα στα μάτια, ενθυμούμενη τις αμαρτίες της, είδε πριν ξημερώσει, φως τεράστιο πάνω από τον ήλιο και έναν λαμπερό νέο, ο οποίος την άρπαξε και την ανέβασε στον ουρανό. Εκεί είδε άπειρους λευκοφόρους με την ίδια αστραφτερή μορφή, οι οποίοι την υποδέχθηκαν με μεγάλη χαρά. Καθώς έμπαινε σ' αυτό το απερίγραπτο φως, φάνηκε έξω από την πόρτα ένας μεγάλος και άσχημος γίγαντας, ο οποίος αφού της έτριξε τα δόντια του, φώναζε τόσο δυνατά, ώστε όλος ο τόπος σειόταν. Άρχισε λοιπόν σε κάποια στιγμή να φιλονικεί με τον οδηγό της, τον αρχάγγελο Μιχαήλ και να του λέει ότι εάν σώσει αυτή, η οποία μίανε τόσους ανθρώπους με τις ασωτίες της, θα πρέπει να σωθούν και όλοι αυτοί οι οποίοι έχουν κάνει άσχημες και άδικες πράξεις. Εκείνη τη στιγμή, ακούστηκε γλυκιά φωνή εξ' ουρανού, η οποία έλεγε: «Έτσι θέλησε ο Θεός για τους υιούς των ανθρώπων, να υποδέχεται τους μετανοημένους σαν εύσπλαχνος που είναι και να τους οδηγεί στην αιώνιο ζωή. Αυτά είπε ο Άγγελος, την σφράγισε τρεις φορές και έφυγε προς τον ουρανό.

Ο μοναχός αφού άκουσε όλα αυτά τα θαυμαστά, την διαβεβαίωσε ότι αυτό ήταν σημάδι από τον Θεό. Της έδωσε κουράγιο, την προέτρεψε να πενθήσει για τις αμαρτίες της, την βοήθησε να μοιράσει την άπειρη περιουσία της, την έστειλε στον Επίσκοπο της πόλης για να την βαπτίσει και στο τέλος την οδήγησε στο γυναικείο μοναστήρι, το οποίο είχε υπό την επίβλεψή του. Η Ευδοκία αγωνιζόταν τον καλόν αγώνα περισσότερο από τις υπόλοιπες μοναχές. Έτσι, όταν κοιμήθηκε η Γερόντισσα της Μονής, με θεία υπόδειξη, όλες ψήφισαν την Ευδοκία για Γερόντισσα, η οποία με την αγία πολιτεία της είχε υποστεί πραγματικά «θεία αλλοίωση». Έτσι διήλθε τον επίγειο βίο της, τελώντας άπειρα θαύματα ακόμα και όταν ήταν στη ζωή.

Όταν ηγεμόνας ήταν στην Ηλιούπολη ο Αυρηλιανός κάποιοι από τους παλαιούς εραστές της Ευδοκίας που άκουσαν ότι πίστεψε στο Χριστό και μονάζει σε μοναστήρι, έστειλαν μια ψευδή αναφορά στον βασιλέα και την κατηγορήσαν, ότι έκλεψε βασιλικά χρήματα και με αυτά χτίζει μοναστήρια στην έρημο. Ο ηγεμόνας τότε κίνησε διωγμό και έστειλε τριακόσιους στρατιώτες μ' έναν άρχοντα για να την πάρουν από τη Μονή βιαίως μαζί με τα χρήματα. Επί τρία ημερόνυχτα προσπαθούσαν να μπουν στη Μονή, αλλά μία αόρατη δύναμη τους εμπόδιζε και τρεις ημέρες μετά, κάποια αόρατη θανάσιμη πνοή τους εθανάτωσε και ξεψύχησαν

όλοι, εκτός από τον άρχοντα και τρεις στρατιώτες, πού έφεραν και το μήνυμα στο βασιλέα για το γεγονός. Τότε, ο ίδιος ο γιος του βασιλιά, κίνησε εναντίον της αγίας, αλλά καθώς πήγαινε έφιππος στο Μοναστήρι, έπεσε και χτύπησε θανάσιμα. Τότε ο βασιλιάς έστειλε γράμμα στην αγία, η οποία μετά από προσευχή ανέστησε, όχι μόνο το γιό του βασιλιά, αλλά και όλους τους στρατιώτες πού είχαν αιφνίδια πεθάνει ενώ πήγαιναν να συλλάβουν την αγία. Τότε όλοι οι παρόντες, μαζί και ο βασιλιάς πίστεψαν ότι ο Θεός της χριστιανης Ευδοκίας είναι Μέγας και Αληθινός.

Κατόπιν, στην Ηλιούπολη, έγινε ηγεμόνας ένας ειδωλολάτρης ονόματι Διογένης, ο οποίος βασάνισε την αγία, αλλά κατά τα βασανιστήρια έγιναν τόσα πολλά θαύματα πού και αυτός τελικά πίστεψε στον αληθινό Θεό. Αφού έζησε ο ηγεμόνας θεάρεστη ζωή, ανέβηκε στο αξίωμα κάποιος Βικέντιος, πολύ σκληρός με τους Χριστιανούς. Αυτός, γνωρίζοντας ότι δεν μπορούσε να σταματήσει την Αγία με άλλον τρόπο, έστειλε στρατιώτες και έκοψαν την οσία της κεφαλή, την 1η του μηνός Μαρτίου. Έτσι, η Αγία, αφού τελείωσε τον δρόμο του μαρτυρίου της, το μεν πνεύμα της απήλθε στα ουράνια, το δε τίμιο και πάνσεπτο λείψανό της έμεινε στην γη, τελώντας τα μετά θάνατον θαύματα, χάρη την οποία έλαβε από τον Θεό, για τη θερμή της μετάνοια. Ας αξιωθούμε και εμείς τέτοιας ειλικρινούς και μεγάλης μετάνοιας με τις πρεσβείες της. Αμήν.